U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **H. V.**, zastoupeného opatrovníkem SOZE - Sdružení občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Brno, Mostecká 5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 12. 2010, č. j. 56 Az 84/2009 - 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 11. 6. 2009, č. j. OAM-157/LE-PA03-PA03-2009, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce u Krajského soudu v Praze žalobou; tento soud věc usnesením ze dne 13. 8. 2009, č. j. 47 Az 39/2009 – 15, postoupil Krajskému soudu v Brně. Krajský soud v Brně žalobu rozsudkem ze dne 17. 12. 2010, č. j. 56 Az 84/2009 - 50, zamítl. Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, v níž namítá kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Spolu s kasační stížností požádal stěžovatel o ustanovení advokáta.

Krajský soud, v reakci na žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů, zaslal stěžovateli přípisem ze dne 7. 2. 2011, č. j. 56 Az 84/2009 – 60, formulář *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech* a vyzval ho, ať rovněž uvede, jakým

způsobem a v jaké výši hradí nájemné ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení. Uvedenou zásilku zaslal stěžovateli na adresu *P. 4, N. H. v. 827/9*, kterou uvedl v kasační stížnosti. Zásilka se krajskému soudu vrátila s vyznačením údaje *„na uvedené adrese neznámý“*. Dne 14. 2. 2011 byla písemnost vyvěšena na úřední desce soudu, s odkazem na § 50 odst. 2 občanského soudního řádu. Krajský soud následně vydal dne 15. 3. 2011, č. j. 56 Az 84/2009 – 64, usnesení, kterým návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl a současně stěžovatele vyzval, aby předložil plnou moc advokáta, popřípadě aby doložil své právnické vzdělání; zároveň ho upozornil, že pokud této výzvě ve lhůtě nevyhoví, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Své rozhodnutí zdůvodnil krajský soud tím, že stěžovatel nedoložil své majetkové ani osobní poměry, ačkoliv byl k tomu soudem vyzván. Při doručování tohoto usnesení stěžovateli na tutéž adresu se opakoval již popsaný postup; zásilka se vrátila krajskému soudu s poznámkou *„neznámý“* a krajský soud vyvěsil dne 22. 3. 2011 písemnost na své úřední desce. Nejvyšší správní soud, kterému byla věc za tohoto stavu věci nesprávně předložena, upozornil krajský soud na nutnost ověření místa pobytu stěžovatele s tím, že nebude-li jeho pobyt zjištěn, bude třeba ustanovit mu opatrovníka. Krajský soud následně učinil dotaz stran pobytu stěžovatele na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie. Tento orgán přípisem ze dne 10. 6. 2011 na č. l. 77 sdělil, že poslední známá adresa stěžovatele byla od 19. 4. 2011 v *P.s. H. – D. S.*, že od 9. 2. 2011 do 10. 3. 2011 byl stěžovatel na propustku hlášen na adrese *P. 2, Š. 1190/7* a že současné místo pobytu stěžovatele není známé. Krajský soud jako další krok usnesením ze dne 12. 7. 2011, č. j. 56 Az 84/2009 – 80, ustanovil stěžovateli opatrovníka pro řízení o kasační stížnosti, a to občanské sdružení SOZE - Sdružení občanů zabývajících se emigranty; toto usnesení doručil opatrovníkovi a žalovanému, zároveň je, v souladu s § 50b odst. 4 písm. c) občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., doručoval stěžovateli vyvěšením na úřední desku soudu; toto usnesení nabylo právní moci dne 1. 8. 2011. Krajský soud pak opatrovníkovi doručil usnesení ze dne 15. 3. 2011, č. j. 56 Az 84/2009 – 64, kterým stěžovateli nebyl ustanoven zástupce a byl vyzván k předložení plné moci advokáta v příslušné lhůtě. Toto usnesení bylo opatrovníkovi doručeno dne 24. 8. 2011; opatrovník na něj žádným způsobem nereagoval.

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že kasační stížnost byla podána včas a osobou oprávněnou. Protože neobsahovala náležitosti požadované zákonem, krajský soud (poté co nevyhověl stěžovatelově žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů) stěžovatele vyzval k odstranění nedostatku podmínek řízení, tedy k doložení povinného zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. platí, že *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

Stěžovatel, respektive jeho opatrovník, v soudem stanovené lhůtě nevyhověl výzvě soudu ke zvolení si advokáta pro řízení o kasační stížnosti, ani nedoložil, že by sám měl vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to navzdory poučení soudu o následcích nevyhovění této výzvě. Opatrovník stěžovatele pak nepodal proti usnesení o zamítnutí žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů kasační stížnost. Za této procesní situace byl Nejvyšší správní soud povinen kasační stížnost stěžovatele odmítnout, neboť pro trvající nedostatek obligatorní

podmínky řízení, v podobě povinného zastoupení advokátem, nebylo možné v řízení pokračovat. Dlužno dodat, že stěžovatel (jeho opatrovník), neodstranil vadu kasační stížnosti ani do doby vydání tohoto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud odmítne návrh, mimo jiné jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Jelikož nedostatky kasační stížnosti nebyly přes výzvu a poučení soudu odstraněny a z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost, v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu